

Sermo prosphonicus ad Alexandrinos de fide
Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλεξανδρέας προσφωνητικοῦ λόγου
περὶ πίστεως.

Ἐγὼ τὸ συγκεκριμένον οὐ καταδέχομαι· ἀλλότριον γάρ ἐστι τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὀρθῆς παραδόσεως· ἡ γὰρ σύγκρασις ἀφανισμὸν τῶν φύσεων ἐργάζεται· ἡ δὲ ἄρρητος ἔνωσις παρὰ τῶν ὀρθῶς φρονούντων ὁμολογουμένη, ἀμφοτέρας σώζει ἀσυγχύτους τὰς φύσεις, καὶ ἓνα ἀποτελεῖ καὶ ἐξ ἀμφοῖν τὸν ὀφθέντα Χριστὸν, Θεόν τε ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον γενόμενον τὸν αὐτὸν, καὶ οὐ δύο χριστοὺς, ἓνα δὲ μόνον ἐνωθέντα καὶ οὐ κεκραμμένον· εἰ γὰρ κέκρανται αἱ δύο φύσεις εἰς μίξιν μίαν, ἕτεροούσιοι τυγχάνουσαι, οὐδὲ ὀποτέρα σώζεται, 539 ἀλλ' ἀμφοτέραι συγχυθεῖσαι ἠφανίσθησαν. καὶ οὔτε χωρισμὸν ἀπ' ἀλλήλων ἢ διαίρεσιν ἐπιδέχονται κεκραμμένα, διηρέθησαν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου καὶ ἐχωρίσθησαν, καὶ ψυχὴ ἀπὸ σώματος εἰς ἄδου μετὰ τῆς θεότητος κατελθοῦσα, καὶ σῶμα ἀπὸ ψυχῆς ἐν μνήματι καινῷ ἀποτεθὲν κατὰ τὰς ἀψευδεῖς τοῦ Χριστοῦ φωνὰς τὰς λεγούσας "Λύσατε τὸν ναὸν" τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις" ἐγερῶ αὐτόν." καὶ λύεται μὲν ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τριημέρου ταφῆς, βουλομένου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀνέστησεν αὐτόν, καὶ ἠνώθη αὐτῷ ἄρρητῶ τινὶ καὶ ἀφράστῳ λόγῳ, οὐ κεκραμμένος ἐν αὐτῷ, ἢ ἀποσεσαρκωμένος, ἀλλ' ἀποσώζων ἐν ἑαυτῷ τῶν δύο φύσεων τῶν ἕτεροουσίων ἀσυγχύτους τὴν ιδιότητα· οὐ γὰρ δήπου ἐκράθησαν αἱ φύσεις. 540 Εἶτα ἐπάγεται μαρτυρίαν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου αὐτὸς τήνδε "Δύο φύσεων τῶν ἕτερουοῦ"σίων ἐν ἐνὶ Χριστῷ τῷ "Υἱῷ τοῦ Θεοῦ σωζομένων, "καὶ μήτε συγχεομένων, "μήτε ἀπολλυμένων ἢ "διαιρεθεισῶν." ὡμοιωθῆ γὰρ ἡμῖν κατὰ πάντα χωρὶς ἁμαρτίας· οὐ τῆς θεϊκῆς φύσεως τραπίσης ἢ συγκραθείσης τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ἐνωθείσης δὲ αὐτῇ οὐ κατὰ τροπὴν, οὐ κατὰ κράσιν, οὐ κατὰ μίξιν, οὐ κατὰ σύγχυσιν, οὐ κατ' ἀλλοίωσιν, οὐ κατὰ μεταβολὴν, οὐ κατὰ ἀφανισμὸν ἢ ἀποσάρκωσιν, ἀλλὰ καθ' ἔνωσιν ἄρρητον καὶ ἀνέκφραστον, καὶ ἀνεκδιήγητον, τῶν δύο φύσεων τῶν ἕτερουοῦσίων ἐν ἐνὶ Ἰησοῦ Χριστῷ Υἱῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ σωζομένων καὶ μήτε συγχευμένων μήτε ἀπολλυμένων ἢ διαιρεθεισῶν. 541 Κυρίλλου ἐκ τοῦ περὶ πίστεως λόγου. Ἀλλὰ γὰρ ναὸν ἑαυτῷ ἔμψυχον καὶ τέλειον κατεσκεύασεν ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθενικῇ μητρῷ· καὶ ἐνδυσάμενος αὐτόν καὶ ἐνωθεὶς αὐτῷ ἄρρητῶ λόγῳ, σωζομένων δὲ ἀμφοτέρων τῶν φύσεων καὶ οὐ κεκραμμένων, προῆλθε φαινόμενος μὲν ἄνθρωπος, νοούμενος δὲ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστός.